

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acésta ese tóta Marti sér'a,
dar prenumeratiile se prímesen
in tóte dílele.

Pretiu pentru Ostranguri: pre ann
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de ann 4 fi. pre unu tri-
lunin 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre ann 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de ann 5 fi.
pre unu triunin 2 fi. 50 er. in v. a.
Unu exemplarua costa 15 er.

Tóte siodianie si banii de prena-
meratime sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:

Insertiunile se prímesen cu 7 er. de
lina, si 30 er. facse timbrale.

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Cinstiti cátì toti!

Suntemu aprópe de l. Octomvre,
candu are sà se tienă **culesulu vieloru**.

Noi inca ne bucurâmu de sosirea acelei díle, cà-ci atunci are sà fia sì -- **culesulu nostru**.

Dreptu-ce ve invitâmu la **culesulu nostru**, si dicemus:

sia-care amicu alu nostru sà-si reinnoiesca abonamentulu cu fi. 2. pentru noulu triunin Octomvre — Diecemvre 1873. cà-ci e tempulu **colesului** si alu storsului;

éra cei inciferenti pone acusâ inca sà se aboneze, cà-ci acum' nu e mai multu **alesulu**, ci **colesulu**;

mai departe detorasî achitce-si detoriele, cà-ci, sà ni-o créda, o sà fia dejâ tempulu, ca sà le **culegemu**;

apoi **culegatorii** de abonanti faca-si tréba, cà-ci e tempulu **olesului**, — plat'a loru remane cea vechia, adica unu butucu dela 10 butuci;

in sversitu carturarii **culega-si** puterile loru spirituali si grabesca incóce, ca impreuna sà arangiâmu o **voia buna**, sà horim sà saltâmu, — pre dusimani sà-i satirizâmu si cu rachetele spiritului sà-i impusiciâmu, cà-ci e tempulu **olesului**!

Fia!

Pentru redactiunea dela „Gur'a Satului“ gazd'a culesului:

M. B. Stanescu.

Deschilinire.

Argintu, auru si metasa
Pórtă ori-ce jupanésa
Asta-di tocmai ca si ieri: —
Facie inse, ce-e stropita
Cu apa de smeuclocita,
Vedi numai la domnisiore,*)
Ce au multe animioare
Si de fenu cátì-va crieri!

Contele.

*) Dara la domne nu?

Ober, culegatorului.

Corespondintia.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

Dile rele si grele, apoi si unguresci!

Asiè e, frate de cruce, dile rele si grele, si ce-e mai cu naib'a, inca si unguresci.

Nu-e destulu, că am seracit u de neci camesi'a nu e a nostra, ci inca a apucat si Osind'a intre noi. — Vai de Ardélu, că ministrulu Osind'a, celu alesu de Ioni si cu voturi romanesci, a datu peste granitia, si a napadit u preste noi. Trebuie, că o sà vina dile si mai grele, că ministrulu celoru, vedi, cu nadragi rosii a plecatu la visitatiu. Dilele trecute, chiaru pe candu me afiam in Dev'a, spre a admirá contilegerea ce domnesce intre domnii romani de acolo, si resultatele ce facura pre calea politicéea, — pre cine diarira ochii mei? Pre Osind'a! Totu am inlemnitu. Me uitam in tóte partile, că nu o sà vedu ardiendu orasinu in patru coltinri, si unde sunt ridicate furcele pe sém'a rebelilor? Dar de sgomotul celu mare a clopotelor nu potui vedere nimicu. Totu ce am vediutu era unu omu mare, cu barba tufoasa si pèru nepeptenatu, cu nesce cisme atilesci si mustetie sucite. La inceputu cugetam, că e unu cismasìn de la Dobritinu, care a venit sà compare pei de pe la noi, dar mi spusera că acel'a e Osind'a, care o sà mantue tiér'a de tatar si de romani. — Lunga dinsulu stá jupanulu Graef, scii tu generalulu celu cultu de la Clusiu, care traciu aiàtu de umanu mai anu pre unu oficiru de romanu, si care si astadi inca e in functiune, nu pentru că n'a datu satisfactiune oficirului batjocorit — pe care inca l'an pedepsit, — ci pentru că e generalu honvedescu. Ambii acesti barbat mari stau cu gurile cascute, admirandu manevr'a ce o faceau si se honvede de romani, unu dobasin de tiganu, si vr'o si se oficiri de si se nationalitati si trecuti la honvedi de la si se diverse regi-

mente nemtiesci — scii: totu de eei ales. Pe scurtu, acesti fii ai lui Atila representau in micu armat'a ungherésca. De candu-su n'am vediutu ceva mai grandiosu. De aici, înaltii őspeti visitara casarnele cele mari gălăză — și cele ce se facu de nou, d'in punjele nóstre, — vream să dicu a guvernului. — Asă te socotescse dura, că in currendu o să se intempe mari inschimbări, să atunci vai de pelea nóstra. Deci nu uită, că adi traimus in dile grele, rele și inca să unguresci!

La revedere

alături frate de cruce:

Pacala. m. p.

TRÉNC'A și FÉNC'A

T. De unde, de unde, soro Flénc'a?

F. De la adunarea senatului scolaru d'in Dev'a.

T. D'apoi ce-ai cautat tu acolo? Dóra nu esci să tu alăsa de senatoresa.

F. Inca nu; dar am nadejde. M'am dusu in loculu barbatului meu, cere este dusu la Sibiu la instalare, să fia să acolo vr'unu sufletu de romanu.

T. Să ce-ai ispraviti?

F. Multu, fără multu. Mai antaiu am pupatu pre Vitezulu de la Brașovu, fratele de cruce, alu lui Burta-verde, care e tramisă, să facă să acolo o „infrătire” să să albăsca „pét'a cea négra” de pe map'a unui mare geografu; apoi am desbatutu să eu cu cinstitulu senat, că déca ar fi farina, pre cumu nu-e slanina, — Dómine, ce mai scôle comunale amu sci să mai facemu! . . .

Ursici.

(*Unu generalu incelatu*). Generalului X. i se ură grozavu siediendu in casa.

Intr'o di se afla la ferestra să privă lumea care trecea. De o data diaresce venindu unulu d'in oficerii sei fara sabia: lipsa de disciplina inaintea primului siefu! . . .

— A! ișii dico generalulu incantat, éta unu locotenentu, care me va distră: dicee minute de interogatori si o luna de arest.

In vremea acést'a locotenentulu se aprobia fara tema, să ajunse la órc-care distantia, de unde vocea putea fi audita:

— Hei, striga generalulu, urcati-ve la mine, domnule, indata. Oficerulu ridică capulu și vediu pre superiorulu seu.

In acel'a-si tempu, ișii aduse a-minte, că s'a lasatu sabia a-casa. Intilese déra in ce pozitiiune eră să se gasescă. . .

D'in nenorocire, nu se mai putea intórce inde-retu, că-ci, fusese vediutu desarmatu, să trebuiă cu ori-ce pretiu să infrunte pericolul.

Locotenentulu se hotaresce: intra in cas'a siefului seu, și, trecendu pr'in antecamera, diaresce o sabia de ordonantia aternata la zidu:

— A! dise, elu, éta tocmai ce imi trebuesce. — Inhatia sabia si-o pune la brău.

Pe urma ia unu aeru inocentu, intra la superiorulu seu și oprindu-se la usia:

— Generalulu meu mi-a facutu onórea de a me chiamă?

— Da, voi am a ve intrebă.

Generalulu se intrerupse indata.

Locotenentulu isi avea sabia!

— Ciudatu, dîse cu mirare superiorulu, a caruia fisonomia se schimbă și pe buzele caruia trece unu surisu, ce voi am să ve intrebă?

Mi-aducu a-minte acum: nuvele despre famili'a vóstra. . . Ce mai face parintele vostru?

— Déca ar putea cunóisce solicitudinea vóstra in privinti'a sa, ar fi pré mundru, generalulu meu; d'in nenorocire inse sunt döue-dieci de ani de candu a moritu!

Generalulu privi pe locotenentu cu unu aeru incremenit.

— Astu-felu, continua locotenentulu a dîce, nu mai aveti nimicu altu-ceva a-mi spune?

— Pe legea mea nu, respunse generalulu. Numai nu esți nici o data fara sabia, că-ci voi fi silit u ve pune la arestu pentru o luna, déca nu veti avea armă cu voi.

— Hm! me voi padu bine de un'a ca ast'a. Asă, *priviti!*

Să locotenentulu aréta cu indresnăla sabia ce ii aternă de brău.

— Da, da, vedu, scumpulu meu, puteti pleca. Oficerulu se grabi a profită de permisiune.

Saluta pe generalu, parasă salonulu; și, trecendu éra-si p'r'in antecamera, spendiura la locu sabia, de cuiulu seu, să esă d'in casa.

Generalulu ișii reluase loculu érasă la ferestra; revediendu pe oficeru fara sabia, striga pe nevestă sa. Ea veni.

— Ia, ii dise elu, ia privesce pe locotenentulu care se duce. . .

— Ilu vedu. . . .

— Ilu vedi bine? . . .

— Negrescă!

— Are sabia?

— Nu.

— Ei bine, te insili: are aerulu că n'are, să cu tóte astea are.

Nevestă nu face nici o observatiune. Ea eră obicinuita a crede pre barbatulu seu pe cuventu.

Cătu despre locotenentu, plată numai cu frică; și, profitandu de avertismentulu datu, nu mai iesi neci o data fara sabia.

(Telegrafulu.)

Cantece poporale d'in Bucovin'a.

Frundia verde depă iescă.
Colo 'n tiér'a ungherésca,
Trebile s'a stramutatu,
Cium'a 'n punge a tunatu.
Despotismulu și hotū'a;
Fómetea și seracă,
Se inschimba ne'ncetatu, —
Tóte-su, tóte pe gatatu.
Pist'a celu de la potere,
Salta nu-si mai 'ncape 'n pele,
Să nu crede c'o să vie
Să-alte vremuri mai acrie!

Intrebare la tempu.

— Care persoá a fostu mai cocheta in congresu, care, cu lingusíri pre facie, a staruitu de asta data sà se marite dupa celu mai placutu amante, inse fore resul-tatu, cà-ci capetă corfa?

Respusu: *Dragutia d'in Caransebesiu.*

TAXO'A SÌ MANDO'A

T. Plesnescu de necasu frate Mando, cà-ci nou alesulu Archiepiscopu sì Metropolitu, fiindu intaritul in 17. Septbre a. c. de Majestatea Sa ca atare, pre basea statutului organicu § 157 aline'a 15 trebuiá mai antaiu sà se introduca pr'in congresu in scaunul metropolitanu, sì numai apoi sà depuna inaintea Majestatii sale juramentul de fidelitate, precandu vedu cu ochii, cà contrariu se intempla.

— Astu-feliu de lucru e antistatutarui. —

M. Pst, nu cetezu a spune adeverulu mie cunoscutu, dara sà scii Tando, cà Inaltulu ragimu afara de temeiulu, cum dici tu *antistatutaricu* conf. § 157. aline'a 16. a procesu la chiamarea nou alesului, cà-ci acésta a alinea suna: „*dupa sosirea intarirei préinalte Metropolitanul celu nou depune inaintea Majestatii Sale juramentul de fidelitate.*“ —

T. De asta dispositiune nu me am temutu cà va sta in contradicere cu cea premergatória; dara atât'a sà scii cà permanenti'a congresului forte tare ni sà scumpiti.

T. Sà fli sanetosu cunetre.

M. D'dieu sà te alduiesca.

T. Mi se pare cà esci tare voiosu.

M. D'apoi cunn sà nu frate, cà-ci scii cà intru-o Joi io ^{3/15} Maiu sù dìu'a slavita de totu romanulu curatul sì renegatu. Eu frate inea, ea unu romanu cu gur'a mare, me am interesatul sà mergu sì sà vedu: cumu romanii sì-o petrecu.

T. D'ar pre unde ai amblatu?

M. M'am dusu la *Sibiu*, sì multu in minte o sà-lu tienu; sì am blandu ca omu cu sfatu pre strate in lungu sì latu: m'am intalnitu c' unu juriuristu, sì, spre a mea bneuria, éca-mi dede o chartia; chartia de invitare, la a dilei de 15 Maiu serbare, cu programa literaria sì ordine de dantiare.

T. Apoi, frate Mando! acolo credu cà va fi fostu o insufletire mare.

M. Frate, sà chiar vedi sì n'ai potè sà credi. Tenerii romani juristi, teologi sì gimnasisti, cu totii s'au adunatul in unu pavilonu la dominulu *Hans*, ca acolo sà-sì petréca nòptea de ^{3/15} Maiu.

T. Spune mi mai iute: cumu s'a persecuatu program'a?

M. Da s'a persecuatu in urmatoriulu modu:

1. O cazania de deschidere, adeca cazania festiva cantionata de unu juriuristu cu multu focu sì para.
2. O deselamatiune, deselamata de minune, asemenea de unu juriuristu.
3. O piesa tradusa, colindata, esecutata sì descantata de o vóce acomodata pentru ori ce cantare, numai pentru solo nu. Aplausele au fostu atât de prolungite, incât in unde se inverteau

in giurulu diletantiloru, inse fore a le audi óreeine.

T. Slabu lucru frate, cà nu au tienutu teneri i contu de pacient'a sì de înmitatea publicului. Apoi spune-mi, frate Mando, jucatu-ai!

M. Am jucatu si am sì mai statu, cà-ci frate nu poteam face curte, dara neci macaru coliba, damisióreloru. — pentru-cà dà ce dà sì nemtiesce conversa (respectându exceptiunile).

T. Apoi frate nece nu e mirare, cà-ci adi déca ti vei vorbi limb'a in vre unu salonu: apoi Dieu esci unu ne-chivilisatu in lumea cea mare a chivilisatorilor nechivilisati.

M. Se pote cà ai sì n'ai dreptu, — dar săti mai spunu: sì unii iscolari (nu toti) incepura sà sfrenzurésca la poesia nemtiesca sì intonau in armoni'a sasésca cantari la serbatore (nationale) romanésca. Diu'a sosesce, ospetii se departa, ér' unii juni cu flamurele romane facute d'in chartia, ca mai acomodate sà sia, le au dusu spre pastrare in unu birtu óre-care.*)

Planulu tiganului.

Unu tiganu avea o óia
Grasa, mundra sì balaia,
Care candu s'a insorâtu
Ca presentu o-a capetatu
Elu cugetá intru sine —
Cà ar fi cu scopu sì bine,
Sà-sì duca ói'a la turma
Cu-a mai multoru d'in preuna,
Cà-ci va sà capete lapte
Barem dòue-trei galete . . .
Asiè clu oiti'a sì léga
Si o pune p'o teléga,
Apoi haid' cu ea la stana,
Fluerandu de voia buna. — —
Trecu dilele dupa-o-l-alta,
Trece-o luna, vine-o alta;
Eta vér'a mai se gata —
Gur'a lui e totu uscata:
Nime nu-sì aduce-a-minte,
Cà cioroiulu ar pretinde
Dela-o óia casiu sì urda
Ca sì celu ce arc-o suta! . . .
Dar' hurhunulu multu falosu,
Cà posiede-unu bunu frumosu,
Adeca o óia 'ntréga, —
Nu luà lucrulu de sîaga,
Ci de graba se gatesce
Si la stana se pornesce.
Acolo déca soscese
Injura sì se svadesce,
Cà-ci lui nime nu-i da lapte
Barem dòuc-trei galete.
Ciobanasi mi-iau tiganulu,
Si mi-lu batu, mi-lu batu sormanulu,
Pone ce totu venetiesce,
Ca sì-unu mielu se imbländiesce,
De lapte neci pomenesce,
Mi-lu hranescu de casiu sì urda,
Pone se infla la burta;
Apoi ca sà nu-lu mai véda —
I punu lapte 'ntr'o galéta,

*). Pentru abundanța materiiloru, ce ni eurgă. Năz. note partile
— munai acum' al Te regiumu: continuu.

Dicendu-i să-lu duca-a-casa,
Sî mai multu să nu 'ndresnésca
A se mai iví la stana,
Cà-ci'n'o s'o patiesca buna, --
Tiganulu galét'a-sî pune
Pe capu s'o duca mai bine,
Ér' pe drumui-i planu-sî face,
Cà déca-ar sosí in pace,
D'in acelu lapte de graba
Avutia va sù-sî face!

Acestu lapte — dîse 'n doru —
O să se faca groscioru,
Sî 'lu voiu vinde cu pretiu mare,
Capetandu pe elu parale;
Cu-aceste voiu cumpará
O ganscutia frumosiea,
Pe care d'o voiu tienè —
Va cresce, se va 'ngrasiá,
Sî-o voiu vinde 'n tergu cu pretiu,
Câci eu sum unu omu istetiu.
Cu banii voiu cumpará,
D'acei'a ce sciu scurmá,
Care bine ingrasiatu
Imi va dâ pretiu impatratu;
Cu acestu pretiu marisioru
Voiu sà-mi ieu unu mansusioru,
Carele crescendu la mine,
Va sî mundru sî sprintine;
Apoi imi voiu vinde șî'a —
Voiu vinde sî pre balai'a,
Cu cari bani eu voiu sà-mi ieu
Unu dragalasîu de *hinteu*. . . .
Voiu sîdè 'n elu cu mundria,
Insocîtu de-a mea socia, —
De se va 'ntemplá sà tréca
Pe lunga noi omu de tréba,
Carele m'ar salutá,
Dicendu-mi „*Mari'a Ta!*“
Eu atunci facendu d'in capu,
Toemai cumu acum'a facu,
I voiu dice: *sâ-traiesci*,
Omule prostutiu ce esci! — — —

* * *

Candu rostî tiganulu nostu
Epitetulu de omu prostu,
Pléca capulu cu galéta
Sî se vérsa tóta 'n data,
Eta planulu lui se gata
Sî 'mplinita alui pofta. . . .
Acum' merge superatu,
Smulgendu-sî pérulu d'in capu,
Sî se jóra, cà neci candu
Nu va planu in ventu!

Oen'a Desînului, 20/3 1873.

Georgiu Stefanescu,
invitatioru.

Anunciu.

Subserișii bre basea diplomei castigate despre esamenul d'in dreptulu canoniciu și d'in pre venitoriu comunendele procedure baserico-judecatoresci divorțiile și disciplinari, prescris într' introducerea ordinului cons. Nrul 37. d'in 1872, și în eparchiole Aradului și Carașiebesinului, aducem tuturor celor ce se cuvine spre indreptare la publica cuno-

vîntia, că amu deschisă cancelariele noastre divorțiile și disciplinari în ambele diocese cu reședință în Aradu și în Carașiebesin. —

Procesele purtănde de alte persoane în acestea dîne eparchii le declarăm fore neci o valoare. *

Tand'a și Mand'a

amendnot diplomatici defensori matrimoniali și disciplinari.

Anecdote.

I.

Medieul *Luczi Ferencz* caletorindu pr'in comunele ce se tineu de cerculu seu, avea datina pe recepte a-si seri numele pe scurtu numai, adeca: *Lucifer* m. p. de unde intre poporu esî numele de *Lucifer*. — Deei una data fù tramisul de catra antistî'a comunale unuiu d'in poporu, ca pe domnul *Luciferu* să-lu duca cu earulu pone la alt'a comună. — Acest'a nu se invoi neci dupa mai multe amenintiari. Mai pe urma și medieul mersa la cas'a acelui'a, și-lu sili, să-lu duca de graba. — Omulu nostru incepù a-si face cruce și a chiamá pre Ddieu intru ajutoriu, dicendu, că elu numaidé sila și friea duce pre *Luciferu*, mai marele diavoliloru, în earulu seu; și asti-lu duse totu facenda la eruei și discendu rugatinni. —

II.

Tiganulu intalnindu-se cu unu cunoșeuto alu seu, i-a dîsu: hei frate, bunu-e laptele cu malaiu caldu! Pretenulu lu-intréba: dar maneatu-ai fertate? Ba toemai eu nu am maneatu, inse mi-a spusu tatalu meu, că i-a povestit mosiu, că a vediutu stramostulu meu pre nisee romani, pr'in unu gardu de spini, mancandu lapte cu malaiu caldu; dar' Dómne, Dómne, că bunu mai erá! —

III.

Tiganulu se preamblá pe ulitică cu fiinu seu, care era *in pelea gola*. Unu domnu lu-intalnì și întrebă: alu cui este pruncul acel'a, more? Tiganulu respunse falosu: io-lu imbraeu *Mari'a Ta!*

IV.

Tiganulu mancă carne intr'o di de mercuri. Vedîndu-lu unu romanu i dîse: cumu cutezi tu a mancă carne astadi, că e Mereuri?! Hm — respunse tiganulu — am eugetatul, că e Vineri. — Neci atunci nu-e iertatu, — dice romanulu, — că nu vei vedè faciea lui Ddieu. — La ce tiganulu replică: de nu voi vedè eu faciea lui Ddieu, apoi *neci Dumnedieu nu va vedè faciea mea!* —

Toc'a Redactiunei și a Administratiunei.

Nrulu actualul a trebuitu să intârdie ce-va d'in cauza că redactorul diriginte a absențat la Vien'a, pentru ceterarea espositiei universale. Cerem a fi seusatii cu atât'a mai alesu, cu cătu in trilaniulu viitorui vomu publică studiile noastre asupr'a acelei espositie.

* Redactiunea „Federatiunei”, „Albinet” și a „Luminei” sunt rotigate a-ni publicat acestu anunciu în stimatele lor diuarie, ca să potemă servi în diplomele noastre castigate pentru același specialitate de procese interesante. —

T. & M.